

Sygn. akt V CNP 60/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie ze skargi K. W. i T. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 26 czerwca 2012 r.,

w sprawie z wniosku K. W. i T. W.

przy uczestnictwie B. S.-C.

o zniesienie współwłasności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 maja 2014 r.,

**odrzuca skargę oraz zasądza od wnioskodawców solidarnie
na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 5 400 (pięć tysięcy
czterysta) zł z tytułu kosztów postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Skarżący wnosili o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 26 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519² k.p.c., przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest wykorzystanie przez stronę przysługujących jej środków prawnych. Wyjątek od tej zasady przewiduje art. 519² § 2 k.p.c., który w sytuacji, gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, uzależnia dopuszczalność skargi od kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek: istnienia wyjątkowego wypadku oraz występowania niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

Pojęcie „wypadek wyjątkowy” odnosi się przy tym do przyczyny niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia, co do istoty sprawy oraz do powodów, dla których strona nie skorzystała z możliwości jego zaskarżenia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2013 r., III CNP 26/13). W orzecznictwie Sądu Najwyższego, jako przykłady "wypadków wyjątkowych", o których mowa, wskazuje się ciężką chorobę strony, która uniemożliwiła wniesienie środka odwoławczego, jej stan psychiczny uniemożliwiający podjęcie rozsądnej decyzji, co do zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji, katastrofę, klęskę żywiołową, uzyskanie błędnej informacji od pracownika sądu, co do sposobu i terminu zaskarżenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2006 r., I CNP 4/06, OSNC 2006, Nr 6, poz. 113, z dnia 29 listopada 2006 r., II CNP 85/06, nie publ., z dnia 22 czerwca 2007 r., III CNP 37/07, OSNC 2007, Nr 3, poz. 47, z dnia 30 listopada 2007 r., III CNP 67/07, OSNC-ZD 2008, nr C, poz. 90, z dnia 7 lutego 2008 r., IV CNP 217/07, OSNC-ZD 2008, nr D, poz. 114, z dnia 14 marca 2014 r., IV CNP 56/13).

W sprawie taki wyjątkowy wypadek nie występuje. Skarżący wnieśli skargę kasacyjną, która została odrzucona jako złożona po terminie, a zażalenie na

odmowę przywrócenia terminu oddalone z powołaniem się na błąd i zaniechanie pełnomocnika. Wnosząc skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia sądu pierwszej instancji, jako przyczynę nieskorzystania z możliwości jego zaskarżenia w przepisany termin skarżący wskazali chorobę pełnomocnika. Okoliczność ta nie jest jednak „wypadkiem wyjątkowym” w rozumieniu w wymienionego przepisu.

Nie została spełniona również druga przesłanka przewidziana w art. 519² § 2 k.p.c. W wypadku powołania się na naruszenie podstawowych zasad porządku prawnego konieczne jest bowiem wykazanie, że dana zasada istnieje i ma podstawowe znaczenie dla porządku prawnego oraz dokładne określenie w jaki sposób doszło do naruszenia tej zasady w wyniku wydania orzeczenia. Gdy zaś skarżący powołuje się na naruszenie konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela niezbędne jest oprócz wskazania danej zasady, powołanie przepisu Konstytucji, z którego zasada wynika oraz dokładne określenie sposobu jej naruszenia. Wniesiona skarga takiego wyводу nie zawiera.

Skoro skarżący nie wykazali, że zachodzi wyjątkowy wypadek, o którym mowa w art. 519² § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł, jak w postanowieniu. O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²⁰ i art. 424¹² k.p.c.